

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: **Ing. P. K.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený advokátem JUDr. Lukášem Frenclem,
sídlem Klimentská 1652/36, 110 00 Praha,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního
hospodářství,**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 9. 2019, č. j. KUUK/121316/2019/DS,
JID: 144262/2019/KUUK/Bal,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 9. 2019, č. j. KUUK/121316/2019/DS, JID: 144262/2019/KUUK/Bal, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odbor přestupkových agend (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 6. 2. 2019, č. j. MMUL/OPA/ODN/249716/18/R (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“),

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

jímž byl žalobce shledán vinným ze spáchání nedbalostního přestupku podle § 17 odst. 5 písm. d) ve spojení s § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu podle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a podle § 125c odst. 6 písm. b) téhož zákona mu byl současně uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Současně mu podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Přestupku se žalobce dopustil tím, že dne 19. 9. 2018 v 7:13 hodin na silnici č. I/30, v ulici Pražská, v Ústí nad Labem, u zastávky městské hromadné dopravy Hřbitov, ve směru jízdy na centrum Ústí nad Labem, jako řidič vozidla Porsche, registrační značky „X“, předjížděl na přechodu pro chodce jiné motorové vozidlo jedoucí ve stejném směru. Zároveň žalobce navrhoval, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

3. Žalobce v žalobě namítal, že se žalovaný nevypořádal s jeho námitkou ohledně nebezpečnosti jeho jednání. Uvedl, že při předjíždění na přechodu pro chodce nikoho neohrozil, neboť v daný okamžik nebyl žádný chodec na přechodu ani v jeho okolí. Žalobce konstatoval, že místo přechodu pro chodce je velmi přehledné a žalobci nic nebránilo ve výhledu, tudíž měl v daný moment přehled o tom, že předjížděním nemůže nikoho ohrozit.
4. Žalobce namítal, že nebyla naplněna materiální stránka přestupku, k čemuž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45. Zdůraznil, že v jeho případě existují významné okolnosti, které odůvodňují závěr, že nedošlo k naplnění materiální stránky přestupku, jimiž jsou stavebně-technický stav místa, kde k jednání došlo, jeho přehlednost a viditelnost, nemožnost nenadálého vběhnutí osob do vozovky a okamžitá schopnost a možnost vozidla snížit rychlost tak, aby nedošlo ke střetu. Nesouhlasil se závěrem žalovaného, že se nemohl dostatečně přesvědčit o situaci v blízkosti přechodu pro chodce, neboť před ním jedoucí automobil mu měl zasahovat do výhledu a zároveň musel věnovat pozornost i vozidlu pod železniční tratí. Uvedl, že z videozáznamu obsaženého ve správním spise v čase 7:13:23 až 7:13:24 je patrné, že měl dostatečný rozhled, aby zkontroloval, že se v širší oblasti přechodu nikdo nenacházel. Dovodil, že jeho jednání nevedlo k ohrožení právem chráněného zájmu, přičemž žalovaný mylně považoval započaté předjíždění před přechodem pro chodce za naplnění materiální stránky přestupku namísto naplnění formálního znaku přestupku. Žalobce konstatoval, že z jeho pohledu byla situace dobře viditelná, na rozdíl z pohledu kamery policejního vozu, která byla pod jiným úhlem a v přímém svitu paprsků slunce, pročež byl záznam z této kamery příliš tmavý. Kdyby správní orgán místem projel, seznal by, že situace kolem přechodu byla pro žalobce dobře čitelná. Žalobce zdůraznil, že v daném případě nehrozilo žádné riziko střetu s chodcem, jelikož poblíž přechodu žádný nebyl. Doplnil, že okolnosti případu by byly stejné, pokud by začal předjíždět až za přechodem pro chodce. Žalobce upozornil na zásadu *in dubio pro reo* s tím, že se nelze spokojit s tím, že by se skutečnost, že se žalobce dopustil přestupku, mohla jevit pravděpodobnou, či případně dokonce Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nejpravděpodobnější verzi skutkového děje. Existuje-li ne zcela nepravděpodobná možnost, že skutkový děj se odehrál jinak než tak, že naplňuje všechny znaky skutkové podstaty přestupku, nepřipadá shledání viny spácháním přestupku v úvahu.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost a žalobci uložil povinnost nahradit žalovanému náklady řízení. Dále žalovaný především vymezil pojmy materiálních a formálních znaků přestupku, přičemž konstatoval, že formální stránku přestupku žalobce naplnil nedovoleným předjížděním. Materiální stránku přestupku (společenská škodlivost) žalovaný spatřoval v ohrožení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích jednáním žalobce. Podotkl, že naplnění materiální stránky přestupku je třeba hodnotit na základě konkrétních a individuálních okolností daného případu. Žalovaný podotkl, že neshledal žádné skutečnosti, které by snižovaly společenskou škodlivost jednání žalobce a vyloučily by porušení nebo ohrožení právem chráněného zájmu. Naopak shledal místo spáchání přestupku rizikovým, neboť poblíž je zastávka hromadné dopravy a výjezd z vedlejší komunikace. Tvzení žalobce, že měl o situaci přehled, označil za čistě subjektivní pocit, když žalobce bezpečně věděl, že na přechodu nikoho neohrozí až v okamžiku, kdy přejížděl přechod pro chodce. Dodal, že společenskou škodlivost jednání žalobce nikterak nesnižuje skutečnost, že svým jednáním nikoho neohrozil a nepůsobil škodu. Žalovaný zdůraznil, že formálním znakem skutkové podstaty předmětného přestupku není ohrožení jiných účastníků silničního provozu, což platí i u materiální stránky přestupku.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

9. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Dne 25. 9. 2018 bylo správnímu orgánu prvního stupně Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, územní odbor Ústí nad Labem, dopravní inspektorát, doručeno oznámení o dopravním přestupku žalobce, jehož se měl dopustit dne 19. 9. 2018 v 7:13 hodin na silnici č. I/30, v ulici Pražská, v Ústí nad Labem, u zastávky městské hromadné dopravy Hřbitov, ve směru jízdy na centrum Ústí nad Labem, jako řidič vozidla Porsche, registrační značky „X“, předjížděl na přechodu pro chodce jiné motorové vozidlo jedoucí ve stejném směru. Přílohou oznámení byl i úřední záznam ze dne 21. 9. 2018, fotografie dokladů žalobce a jeho vozu z místa přestupku a CD s videozáznamy přestupkového jednání.
10. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že správní orgán prvního stupně vydal ve věci příkaz, proti němuž žalobce podal odpor. Následně se konalo dne 7. 1. 2019 ústní jednání, při němž byl přítomen žalobce i jeho zmocněnec, načež bylo dne 6. 2. 2019 vydáno prvostupňové rozhodnutí, proti němuž podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím ze dne 10. 9. 2019.
11. Soud se nejprve zabýval námitkou, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nezaobíral odvolací námitkou týkající se nebezpečnosti (společenské škodlivosti) jednání žalobce. K tomuto soud konstatuje, že k materiální stránce přestupku (společenské škodlivosti jednání žalobce) se žalovaný vyčerpávajícím způsobem vyjádřil na str. 5 až 7 napadeného rozhodnutí. Žalovaný především poukázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 77/2008-50, a konstatoval: *„K řádnému závěru o naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku je však potřebné, jak uvádí odvolatel, argumentovat i konkrétními okolnostmi, které budou svědčit pro takový závěr. Protože správní orgán takové okolnosti nespécifikoval, činí tak odvolací orgán (dle judikatury správních soudů tvoří rozhodnutí správních orgánů jeden celek). V projednávaném případě se jednalo o předjíždění vozidla jedoucího před vozidlem odvolatele, tedy o situaci, kdy má předjíždějící řidič znesnadněnu možnost dostatečně se přesvědčit o situaci v blízkosti přechodu pro chodce, neboť před ním jedoucí vozidlo mu do výhledu zasahuje. Dále je zřejmé, že se odvolatel nemohl při jízdě dostatečně přesvědčit o situaci na přechodu pro chodce a v jeho okolí z důvodu, že musel sledovat a vyhodnocovat situaci v protisměrném jízdním pruhu, neboť jel po silnici s jedním jízdním pruhem pro každý směr jízdy a předjetí bylo možné pouze v protisměrném jízdním pruhu, navíc musel odvolatel věnovat pozornost i vozidlu, které se objevilo po jeho levé straně ve výjezdu pod železniční tratí v čase 07:13:23 h, kdy odvolatel začal dávat znamení o změně směru jízdy vlevo z důvodu signalizace zamýšleného předjíždění. Odvolací orgán v projednávaném případě neshledal okolnosti, které by opodstatňovaly závěr, že protiprávním jednáním odvolatele nebyl ohrožen právem chráněný zájem společnosti na bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. K naplnění materiálního znaku projednávaného přestupku nepochybně došlo.“* Z citované části napadeného rozhodnutí je patrné, že žalovaný neshledal okolnosti případu, které odůvodňovaly závěr o nenaplnění materiální stránky přestupku. Proto soud dané žalobní námitce nepřisvědčil, neboť žalovaný se s předmětnou odvolací námitkou vypořádal dostatečným způsobem.
12. Dle § 17 odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu řidič nesmí předjíždět na přechodu pro chodce nebo na přejezdu pro cyklisty a bezprostředně před nimi.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

13. Dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla předjíždí vozidlo v případech, kdy je to obecnou, místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno.
14. K námitce žalobce ohledně nenaplnění materiálního znaku přestupku soud konstatuje, že přestupkem je protiprávní jednání, jehož znaky jsou stanoveny zákonem. V přestupkovém řízení se tedy zkoumá, zda jednání pachatele je v rozporu se zákonem pro porušení nebo nesplnění právní povinnosti v něm stanovené. Dále se zkoumá, zda je naplněna otázka zavinění. Při zkoumání odpovědnosti za přestupek je pak správní orgán povinen zjišťovat naplnění formální i materiální stránky přestupku, neboť se musí jednat o jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. Obecně lze vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Nicméně z tohoto závěru však nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku zaviněným jednáním fyzické osoby. Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky přestupku, přidruží další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek. V této souvislosti soud odkazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, a ze dne 26. 10. 2005, č. j. 6 As 65/2004-59, v nichž se Nejvyšší správní soud podrobně zabýval naplněním materiálních znaků přestupku.
15. Společenskou škodlivost jednání žalobce nikterak nesnižuje skutečnost, že popsaným jednáním nezpůsobil škodu, ani neohrozil jiné účastníky silničního provozu. Tvzení žalobce ohledně přehlednosti okolí přechodu pro chodce rovněž nezmírňuje společenskou škodlivost jednání žalobce, neboť žalobce musel v daný okamžik věnovat pozornost nejen před ním jedoucímu vozidlu, situaci na přechodu, ale i vozidlu chystajícímu se napojit na pozemní komunikaci, po níž jel žalobce z vedlejší silnice z podjezdu pod železniční tratí, tudíž se rozhodně nejednalo o nikterak zvlášť přehlednou situaci. Tvzení žalobce o možnosti včasného zabrzdění vozidla je čistě spekulativní povahy závisící na okolnostech, které nebyly předmětem zjišťování přestupkového řízení (brzdny systém vozidla, rychlost vozidla v daném okamžiku, rychlost reakce žalobce). Na základě uvedených skutečností je třeba hodnotit jednání žalobce jako společensky škodlivé, neboť je výrazem zaviněného opovrhování pravidly silničního provozu, jejichž účelem je především zajištění bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, tedy ochrany života, zdraví a majetku. Formálním znakem skutkových podstat přestupků, dle nichž bylo jednání žalobce kvalifikováno, není ohrožení jiných účastníků silničního provozu. Stejně tak pro naplnění materiálního znaku se nevyžaduje, aby jednáním přestupce byl skutečně ohrožen někdo život, zdraví či majetek. Postačuje, že jednáním došlo k ohrožení zájmu společnosti, nikoliv ohrožení konkrétních jednotlivců. Působení pravidel provozu na pozemních komunikacích má tedy výrazně preventivní charakter.
16. K protiprávnímu jednání žalobce nebyly přidruženy další významné okolnosti, které by naplnění materiální stránky vylučovaly. Takovými okolnostmi by byly zejména okolnosti vylučující protiprávnost a naplňující podmínky nutné obrany či krajní nouze. Existenci takových skutečností žalobce však netvrdil a nebyly ani v průběhu správního řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zjištěny. Proto soud dovodil, že materiální znaky přestupku žalobce byly naplněny. S ohledem na to bylo nutné i tuto námitku žalobce shledat nedůvodnou.

17. K poukazu žalobce na zásadu *in dubio pro reo* soud konstatuje, že v posuzovaném případě je jednání žalobce zachyceno na videozáznamu a o skutkových okolnostech přestupku neexistují žádné důvodné pochybnosti, že se stal tak, jak je uvedeno ve výroku prvostupňového rozhodnutí. Tvrzení žalobce o tom, že chtěl předjíždět až za přechodem pro chodce, shledal soud irelevantním a účelovým, neboť neodpovídalo zjištěným skutečnostem. Soud tudíž nepřisvědčil ani této žalobní námitce.
18. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že žádné ze žalobních tvrzení o pochybení žalovaného neshledal důvodným, a proto soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
19. Současně soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a soud z obsahu spisu nezjistil, že by žalovanému vznikly nějaké náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 7. prosince 2021

Mgr. Václav Trajer, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)